

по-старото византийско изкуство, но често пъти ние намираме едни и същи майстори, излъзли обикновено отъ школата на Атонските монастири, да работятъ ту въ България и Сърбия, ту въ България и Ромъния.

При такива условия *Художествените паметници на България* се явяватъ като градиво за едно по-обстойно сравнително изучване на художественото творчество презъ сръдните въекове въ балканските страни. По тази причина ние се надъваме, че тъ ще представята голъмъ интересъ не само за българската наука, но така също и за всички ония, които се занимаватъ съ византийското изкуство и съ неговите по-късни прояви въ държавите, възникнали върху развалините на византийската империя.

Появяването на първата книга отъ *Художествените паметници на България* се съвпада съ чувстването на 80-годишния юбилей на патриарха на съвременната византология, проф. Н. П. Кондаковъ, когото Българскиятъ Археологически Институтъ има честта да брои между своите почетни членове. Знаменитиятъ ученъ, който напоследъкъ прекара известно време въ България като професоръ въ Софийския университетъ, прояви особенъ интересъ къмъ живописъта на Боянската църква и не единъ пътъ имаше случай да изтъкне нейното изключително значение. Ръководени отъ чувства на най-голъмо уважение къмъ личността и научните заслуги на юбиляра, Българскиятъ Археологически Институтъ и авторътъ на настоящата книга, който е при това и единъ отъ учениците на Кондакова, си позволяватъ да посветятъ на великия учителъ настоящето издание.

София, 1 ноември 1924 год.

Б. Филовъ

Директоръ на Археологическия Институтъ